

மனிதர் வாழ்வதற்கு அவசியமான பொருட்களைப் பெறுவதற்கான மனித உழைப்புகளுக்கும், நுகர்வதற்குமுள்ளுமான முரண்பாடுகள் பற்றி முரணற்ற வகையில் விளக்குகின்றது மார்க்சியம். உழைப்பு மற்றும் நுகர்வில் இருந்து மனிதனை அந்நியமாக்கும் முரண்பாடுகள், மனித உறவுகளை வர்க்கரீதியான உறவாக்குகின்றது. மனிதனுக்கு எதிரான இந்த தனிவாடமை சமூக அமைப்பை, மார்க்சியம் தலக்கீழாகப் புரட்டிக் காட்டுகின்றது. சாராம்சத்தில் மனித வாழ்விற்கான வர்க்கப் போராட்டமாகவே மனித வாழ்வு இருப்பதை மார்க்சியம் எடுத்துக் காட்டுவதால், மார்க்சியம் ஒரு சமூக விஞ்ஞானமாக இருக்கின்றது. மார்க்சியம் ஒரு சமூக விஞ்ஞானமே ஒழிய, வறும் அறிவு சார்ந்த தத்துவமல்ல. வர்க்கப் போராட்டத்தின் மீதான இயங்கியல் தான் மார்க்சியம். வர்க்கங்களற்ற சமுதாயத்தை படகைக்கும் போராட்டமாகவே வாழ்வாக்கான மனிதப்போராட்டம் இருப்பதை, சமூக விஞ்ஞானமான மார்க்சியம் முரணற்ற வகையில் முன்வைத்து அமைப்பாக்கி இருக்கின்றது.

வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு அடிப்படையான தனிவாடமை சமூக அமைப்பு, மனித உழைப்பிலான பொருள் மீதான தனிவாடமையில் இருந்தே உருவானது. இது மனிதனை வாழ்விற்கான அவனின் உழைப்பில் இருந்தும், உழைப்பிலான நுகர்பொருளிலிருந்தும் அந்நியமாக்கி இருக்கின்றது. இது உருவாக்கும் வர்க்க முரண்பாடுகள் வர்க்கப்

Written by தமிழ்நாடு

Wednesday, 06 November 2013 15:20 - Last Updated Friday, 29 November 2013 08:31

போராட்டமாகவும், வர்க்கப் போராட்டங்கள் சமீகங்களாகும் இடையிலான முரண்பாடுகளாகவும் வலிப்படுகின்றது. மார்க்சியம் இதன் முரணற்ற வகையில் எடுத்துக்காட்டுவதுடன், பொதுவுடமை கொண்ட சமீக அமைப்பாக புரட்டிப் போட வழிகாட்டுகின்றது. மனித உழைப்பிலான உற்பத்தி மீது உழைப்பவரின் உரிமையைக் கோருவதுடன், அதன் மீதான சமீகத் தன்மையை (மீள்) நிலைநாட்டக் கோருகின்றது. தனிவுடமைக்குப் பதில் பொதுவுடமையாகக் கோருகின்றது. இதன் மூலம் சமீகம் சார்ந்த ஒன்றாக, மனித வாழ்வியலம் மாற்றியமைக்கக் கோருகின்றது.

இயற்கையைச் சார்ந்து தான் மனிதன் இருக்க முடியுமே ஒழிய, மனிதன் சார்ந்து இயற்கை இருப்பதில்லை. இயற்கையின்றி மனித வாழ்வில்லை. இயற்கை மீதான மனித உழைப்பின்றி மனித வாழ்வில்லை. மனிதனாக இருப்பதற்கும், வாழ்வதற்கும் உழைப்பு அனைவருக்கும் அடிப்படையானது. இந்த இயற்கையையும் மனித உழைப்பையும் தனிவுடமையாகக் குவதும், உழையாமல் மற்றவன் உழைப்பைச் சுரண்டி வாழ்வதும், இயற்கைக்கும் மனித குலத்துக்கும் எதிரானது.

இன்றைய மனிதவாழ்வின் மீது தனிவுடமை உருவாக்கும் சமீக முரண்பாடுகள் பற்றி மார்க்சியம் பச்சுகின்றது. சமீக அவலங்கள் ஏன், எப்படித் தோற்றுக்கின்றது என்பதை, முரணற்ற வகையில் ஆராய்கின்றது. தனி மனிதனுக்குப் பதில் சமீகத் தன்மையை முன்னிறுத்தி அணுகுகின்றது. தனிவுடமைக்குப் பதில் சமீகவுடமையை முன்னிறுத்தி ஆராய்கின்றது. சமீகத் தன்மைப் புரட்டிக் காட்டி, நடமாற்றையுடன் புரட்டிப் போட வழி காட்டுகின்றது.#

இந்த வகையில் மனித சமீகத்தினது உழைப்பு சார்ந்த அறிவுச் செல்வத்தில் இருந்து, அறிவியல் பார்வையாக அறிவுக்கு உகந்ததை முரணற்ற வகையில் சாரமாக பிழிந்து அளிக்கப்பட்ட தத்துவம் தான் மார்க்சியம். இதற்கு முந்தைய தத்துவங்கள் அனைத்தும் உலகத்தின் விமர்சிக்கவும் விளக்கவும் மட்டுமே செய்தன. ஆனால் மார்க்சியம் இதன் மட்டும் செய்யவில்லை, அதன் மாற்றவும் கோருகின்றது. அதாவது வர்க்க சமீகத்தின் வர்க்கப் போராட்டத்தை தன் வசப்படுத்தியதன் மூலம், மனிதவாழ்விற் கான போராட்டத்துடன் மார்க்சியம் ஒன்றிணைந்துவிட்டது.

இந்த வகையில் மார்க்சியத் தத்துவம், அரசியல், பொருளியல், மதம், அறிவியல், சமீகம், கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, போராட்டம் .. என அனைத்தையும் விமர்சனப்பார்வையாக அணுகி விளக்குவதுடன், மாற்றத்துக்கு வழிகாட்டும் தத்துவமானது. சமீகத்தின் எல்லாத் தளத்திலும் தன்னையே முன்னிறுத்தி முரணற்ற அணுகுவதும், மாற்றத்துக்கு வழிகாட்டுவதால், சமீக விஞ்ஞானமாகவே மார்க்சியம் மிளர்கின்றது.

Written by தமிழ்நாடு

Wednesday, 06 November 2013 15:20 - Last Updated Friday, 29 November 2013 08:31

சமஸ்கிருதத்தில் நிலவும் மாயையான வளித்தோற்றத்தை நியாயப்படுத்துதலில்லை. அதை அனுதாபத்துடன் காட்டி அணுக முற்படவில்லை. அதைக் கண்டு களிப்பு கொண்டு கொண்டாடவில்லை. மாறாக இவ்வை மூரணாக தோன்றுவதற்கான காரணகாரியங்களை கண்டறிந்ததன் மூலம், மாற்றுவதைக் கோருகின்றது.

இந்த சமஸ்கிருதம் ஏன் இப்படி மூரணாக இயங்குகின்றது என்று தடேயி மார்க்ஸ், தனது இளமைகைக் காலத்தில் தன் காதலியான ஜெனினிக்கு எழுதிய கவிதையில் இதனை வளிப்படுத்துகின்றார்.

"எனக்கைக் கட்டிய தலகை நொறுக்கி எழுந்தனோ? எங்கே செல்கிறாய்? எனக்கொரு உலகம் தடே! இங்கே அகன்ற பசும்பூல் வளிகளும் கீழே கடல்களும் மலே விண்மீன்களும் இல்லையா? உலகம் என்னிடமிருந்து தோன்ற வணேடும் என இதயத்தில் அது வரேன் வணேடும். என இரத்தத்தில் அது ஊற்றெடுக்க வணேடும் என ஆன்மாவின் மச்சில் அது வசிக்க வணேடும் நான் நெடுந்திரம் ஊர்ந்து சென்றேன்திரும்பினேன் கீழும் மலே உலகங்கள் விண்மீன்களும் கதிரவனும் துள்ளினமின்னல் வெட்டியது நான் மடிந்தனே"

இப்படி காதல், வாழ்க்கை இரண்டையும் ஒன்றாக்கிய மார்க்ஸ், அனாதையையும் சமஸ்கிருதமாகி தடேயி போது எழுதிய கவிதை இது. சமஸ்கிருத மூரணப்பாட்களும், அது உருவாக்கும் மனித அவலங்களும், ஏன், எப்படி தோன்றுகின்றன என்ற மார்க்சின் தடேயித்தான், மூரணற்ற சமஸ்கிருத விஞ்ஞானமான மார்க்சியமானது.

சமஸ்கிருதம் பற்றி சொந்த அறிவை தனிமனித நலனுக்கு கீழ்ப்படுத்துதலு, அறிவை சமஸ்கிருதமாகக் காக்க அர்ப்பணித்தவர் கார்ல் மார்க்ஸ். இதன் மூலம் தனிமனையை சமஸ்கிருதமாகச் சவால் விடுத்தார். கார்ல் மார்க்ஸ் வார்த்தையில் இதனைக் கிறிஸ்தோஸ் "நம்முடைய மூந்தையை தலையெடுத்துத் தவிர்ப்பு ஞானிகள் உலகத்தைப் பற்றி வியாக்கியானம் செய்தார்கள். ஆனால், தத்துவஞானிகளின் உண்மையான வேலை உலகை மாற்றுவது தான்." என்றார். தத்துவமும் சரி, மனித அறிவும் சரி, சமஸ்கிருதத்தை மாற்றுவதற்கு தான். இதனை விடுத்து தான் போராடாது, மற்றவன் போராடுவதற்குத் தடுத்துவம்; இந்த வகையில் மார்க்சியம் சமஸ்கிருத விஞ்ஞானமாக இருக்கின்றது.

ஐயற்கையுடனான மனித உறவுகளும், மனிதரிடையேயான மனித உறவுகளும்

ஐயற்கையுடனான மனித உறவும், மனிதனுடனான மனித உறவுகளும் வர்க்க அமைப்பில் வர்க்கம் சார்பானது. உழைப்புக்கு ஆதாரமான விஞ்ஞானம், வர்க்க அமைப்பில் வர்க்க சார்பானது. மனித அறிவு வர்க்கம் சார்ந்து, தனிவுடமை சமீகத்தில் இயங்குகின்றது.

இன்றைய இந்த தனிவுடமையிலான வர்க்க அமைப்பு உருவாக முன்பு அனாதைத் தனிதனும், தனது வாழ்வுடனான பரோட்டத்தில் இணைந்து பாடவும், ஆடவும், உழைக்கவும், பொருள்கை கண்டறியவும், கருத்துக் கற்றவும் கட்டிய, ஒரு கட்டவாழ்க்கை முறையைக் கொண்ட மனிதனாகவே மனிதன் வாழ்ந்தான். சமீகத்தின் ஒரு உறுப்பாகவும், அனாதையையும் கண்டறியும் சமீக விஞ்ஞானியாகவும் மனிதன் இருந்தான்.

அனைவரும் உழைத்து வாழ்பவராக, சமீக உறுப்பாகவும் இருந்தனர். மார்க்ஸ் கற்றியது போல் "உழைப்பைச் சாபக்கடோகவும் ஓய்வைச் சூதந் திரமாகவும் உணர்தல் மனிதத் தன்மையல்ல." எனத்தே, அன்றைய மனிதனின் கட்டவாழ்க்கை முறையின் அடிப்படை. வாழ்விற்கான உழைப்பில் இருந்து பிரியாத மனிதனின் அறிவு, மனிதனுக்கு மனிதன் எதிராக இருந்ததில்லை. மனித அறிவு சமீகம் சார்ந்ததாக இருந்ததே ஒழிய, இன்று போல் தனிமனித நோக்கு சார்ந்ததாக இருக்கவில்லை.

மனிதன் தன்னைச் சூற்றிய பொருளை இனங்காணவும், பொருள்கை கட்டடாக பயன்படுத்தவும் தெரிந்து கொண்ட போது, அது சமீக விஞ்ஞானமாகியது. உதாரணமாக மனிதனின் ஆரம்ப பயன்பாட்டில் ஒன்றான தடியை எடுத்தால், தடியை வளக்க, ஊன்றுகோலாக பயன்படுத்த, எதிரியை தாக்க, தோண்ட, உணவைப் பிடிக்க, பொருளைப் புரட்ட, தங்குமிடத்தை அமைக்க, பாரங்களைத் தூக்க, நீரோட்டத்தை எதிர்த்துச் செல்ல..., தபி சார்ந்து உருவான மனித கட்டவாழ்வு உழைப்பு உருவாகிய அறிவு சமீக விஞ்ஞானமாகியது. இதேபோல் கல்லை எடுத்தால், தாக்க, கீற, வட்ட, அரைக்க, அரண் அமைக்க, இறச்சியை வாட்ட..., கல்லு சார்ந்த உழைப்பு உருவாகிய அறிவு சமீக விஞ்ஞானமானது. பொருள் சார்ந்த மனித அறிவு விஞ்ஞானமானது. பொருள் பற்றிய அறிவு விஞ்ஞானமாக, அதற்கிடையிலான மனித உறவுகள் தொடர்பான அறிவும் இணைந்த போது அது சமீக விஞ்ஞானமானது. கட்டவாழ்வின் அடிப்படையாக, கட்டவாழ்வு

இருந்தது. இது மனித உறவுகளை உருவாக்கியது.

மர்க்ஸ் கிறியது போல் "இயற்கையை மாற்றியமைத்த போதே நீயும் மாற்றியமைக்கப்பட்டாய்" ஆம், அனாதையும் மாறத்தொடங்கியது. மனித உறவுகள் மாறத்தொடங்கியது. உழைப்பிலான அறிவு வளர் வளர், உழைப்பு வடிவங்கள் மாறின. இதனால் நுகர்வின் அளவும், தன்மையும், பொருளும் ... கட்ட வறோடத் தொடங்கியது.

மர்க்ஸ் கிறியது போல் "இயற்கையுடனான உனது உறவு மாறியபோது சக மனிதனுடனான உனது உறவும் மாறியது. உன் உடலின் மீதே உரிமையின் அந்நியப்படுத்தப்பட்டபோது அடிமையிலத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டபோது பண்ணையிடமே இப்போது உன் உழைப்பிலிருந்தே அந்நியப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறாய், நீ பாட்டாளி"

என்றார். உழைப்பு சார்ந்து வரலாற்று இயங்கியலை, மர்க்ஸ் அழகாகவே எடுத்துக் காட்டினார். உடல், நிலம், உழைப்பு என்ற மூன்று வளம்; வறோ தளத்தில், வளம்; வறோ கால கட்டத்தில் மனிதன் அந்நியமான போது, மனிதனின் நிலை இதுதான். தனிமையான இது சமீக அமைப்பின் வட்டு முகம். உடல், நிலம், உழைப்பை, மனிதன் மீண்டும் தனதாக்கும் போது பொதுவுடைமை உருவாகும். அது வர்க்கமற்ற அமைப்பாக மட்டும் தான் இருக்கும். மனித போராட்டங்கள் தன் உடல், நிலம், உழைப்பை பாதுகாக்கும் போராட்டமாகவும், மீள்பறித்தெடுக்கும் போராட்டமாகவும் இருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான், மர்க்ஸ் தனிமையிலான மனித வரலாற்றை வர்க்கப் போராட்ட வரலாறாக எடுத்துக் காட்டினார்.

தனிமையானதைக் குறித்த அமைப்பில் இயற்கை சார்ந்த பொருள் பற்றிய மனித அறிவு விருத்தியான போது, உழைப்பும் வறோடத் தொடங்கியது. பொருள் பற்றிய அறிவும் வறோடத் தொடங்கியது. அதற்கு இடையிலான மனித உறவுகள் வறோடத் தொடங்கியது. உழைப்பும், உழைப்பு சார்ந்த அறிவும் மனிதர்ப்படியே பிரிந்து தனிமனிதனின் தனி உரிமையான போது, வர்க்க அமைப்பு தோன்றுகின்றது. வர்க்கம் சார்ந்ததாக அறிவு மாறுகின்றது. சமீக உடமையிலான சமீக அமைப்பு, தனிமையான சமீகமாகியது. தனிமையான அமைப்பின் முரண்பாடுகள் என்பது, சமீக முரண்பாடுகளாக வர்க்க முரண்பாடுகளாக மாறியது. இதன் முழுமையாக முரணற்ற வகையில் விளக்கி நிறுத்த சமீக விஞ்ஞானம்; ஓட்டுமொத்த உற்பத்திக்கும் அதன் மீதான உழைப்புக்கும் இடையிலான உறவுகளையும், அது உருவாக்கும் சமீகக்கூறுகளையும் முரணற்ற வகையில் விளக்கும் போது சமீக

